(Ekstern oversættelse)

EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2005/0003(CNS)

20.6.2005

*

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af organiseret kriminalitet
(KOM(2005)0006 – C6–0061/2005 – 2005/0003(CNS))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Bill Newton Dunn

PR_CNS_art93am

Tegnforklaring

*	Høringsprocedure *flertal af de afgivne stemmer*
**I	Samarbejdsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
**II	Samarbejdsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***	Samstemmende udtalelse *flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-traktatens artikel 7*
***I	Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
***II	Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***III	Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast*

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

(Ekstern oversættelse)

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5

BEGRUNDELSE 9

(Ekstern oversættelse)

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (KOM(2005)0006 – C6–0061/2005 – 2005/0003(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Kommissionens forslag (KOM(2005)0006)[1],

– der henviser til EU-traktatens artikel 34, stk. 2, litra b,

– der henviser til EF-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6–0061/2005),

– der henviser til forretningsordenens artikel 93, artikel 51 og artikel 41, stk. 4,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Retsudvalget (A6–0000/2005),

1. godkender Kommissionens forslag som ændret;

2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. EF-traktatens artikel 250, stk. 2;

3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;

4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;

5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Kommissionens forslag	Ændringsforslag
	Ændringsforslag 1 Betragtning 4 a (ny)
	(4a) Med forbehold af oprettelse af et databeskyttelsesinstrument under tredje søjle bør samarbejdet mellem Interpol og Europol udvikles med det formål at udveksle oplysninger med henblik på

[1] EUT C ... / Endnu ikke offentliggjort i EUT.

efterforskning af grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

Begrundelse

Forholdet mellem Europol og Interpol er ikke klart defineret, og der er overlapning. Begge har aktiver, som bør deles med henblik på effektivt at bekæmpe grænseoverskridende international kriminalitet, og navnlig bør der udveksles oplysninger med forbehold af det databeskyttelsesinstrument under tredje søjle, som Europa-Parlamentet har anmodet om, og som Kommissionen har lovet at stille forslag om inden udgangen af året.

Ændringsforslag 2
Betragtning 4 b (ny)

(4b) Med forbehold af vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager bør medlemsstaterne lette gensidig anerkendelse af bevismateriale, der er indsamlet mod personer, der begår grænseoverskridende organiseret kriminalitet.

Begrundelse

Gensidig anerkendelse af bevismateriale er en hjørnesten i arbejdet med at forbedre bekæmpelsen af international organiseret kriminalitet. Den europæiske bevissikringskendelse skal derfor vedtages og gennemføres så hurtigt som muligt.

Ændringsforslag 3
Artikel 6, litra e a (nyt)

ea) konfiskation af varer, instrumenter og indtægter hidrørende fra begåelsen af de strafbare handlinger, der er omtalt i artikel 2

Begrundelse

Konfiskation af varer, instrumenter og indtægter hidrørende fra strafbare handlinger er en af de mest effektive metoder til effektiv bekæmpelse af kriminalitet, da den fjerner det finansielle grundlag for de kriminelle aktiviteter.

(Ekstern oversættelse)

Ændringsforslag 4
Artikel 6, litra e b (nyt)

eb) destruktion af varer

Ændringsforslag 5
Artikel 6, litra e c (nyt)

ec) offentliggørelse af retsafgørelser.

Ændringsforslag 6
Artikel 8 a (ny)

Artikel 8a

Hver medlemsstat opretter en enhed for alvorlig og organiseret kriminalitet og en enhed til inddrivelse af formuegoder, som skal sikre koordinering på nationalt plan og fungere som fælles kontaktpunkt.

Begrundelse

Det er vigtigt at sikre korrekt og forenklet koordinering og ramme forbryderne på pengepungen, hvor det gør mest ondt. Sådanne enheder er for nylig blevet oprettet i Det Forenede Kongerige og Irland med gode resultater, og medlemsstaterne bør overveje at oprette lignende enheder.

Ændringsforslag 7
Artikel 10, stk. 1 a (nyt)

1a. Medlemsstaterne fører statistikker over de strafbare handlinger, der er omtalt i artikel 2, og fremsender disse statistikker til Kommissionen, som udarbejder harmoniserede og sammenlignelige statistikker fra 2006.

(Ekstern oversættelse)

Begrundelse

Uden hensigtsmæssige statistikker, som er sammenhængende og sammenlignelige, er EU ikke i stand til at bekæmpe eller kvantificere den organiserede kriminalitet effektivt.

(Ekstern oversættelse)

BEGRUNDELSE

Den internationale organiserede kriminalitet har et kæmpe omfang og vokser støt. Hvis den var et land, ville den være den fjerdestørste økonomi i verden.

Offentligheden ved ikke meget om den. De lokale politistyrker i medlemsstaterne er under demokratisk kontrol, så offentligheden får kendskab til lokale succeshistorier og nederlag. Men der er ingen demokratisk overvågning eller kontrol af bekæmpelsen af den internationale kriminalitet på EU-plan eller verdensplan.

Lokal kriminalitet fremmes af international kriminalitet. Det skønnes for eksempel, at hvert kilo heroin, der sælges på gaden, er årsag til over 200 overfald eller indbrud.

Hvem er de internationale kriminelle bander? De er hovedsagelig baseret uden for EU i områder, hvor retshåndhævelsen er svag og muligheden for korruption stor - f.eks. Rusland, Østeuropa, Centralasien, Kina, Nigeria og Brasilien. Det kan være hvor som helst, hvor der findes dygtige mennesker uden muligheder for lovlig beskæftigelse. De retter deres aktiviteter mod de områder, hvor pengene er, nemlig EU og USA.

Deres hovedaktiviteter er:

a. Narkotika - import af heroin fra Afghanistan og kokain fra Colombia samt eksport af ecstasy fra Europa.

b. Smugling af varemærkeforfalskede varer, som er fremstillet billigt og er af lav kvalitet - såsom cd'er og dvd'er, efterligninger af jeans og parfume, men også falske kondomer, flydele, bilbremser, medicin, babymad og meget andet. Dette bringer hæderlige EU-arbejdstageres job i fare og lader skatteyderne betale ekstra for at kompensere for det tabte.

c. Identitetstyveri, hovedsagelig på internettet, hvor godtroende europæere overtales til frivilligt at afgive bankoplysninger eller personnumre, så tyvene kan stjæle deres penge.

d. Smugling af kvinder med henblik på prostitution, smugling af børn med henblik på pædofili og smugling af ulovlige indvandrere ind i EU.

e. Møntfalskneri.

f. Voldeligt tyveri af luksusbiler med henblik på salg i Østeuropa.

g. Smugling af cigaretter og alkohol på grund af meget forskellige lokale afgifter.

h. Hvidvaskning af penge for at skjule pengenes kriminelle oprindelse - såsom mafiaens opkøb af banker i Letland før EU-udvidelsen og IRA's forsøg på at købe en bulgarsk bank, før landet bliver medlem af EU.

Nogle terrorgrupper bruger organiseret kriminalitet til at finansiere deres politiske aktiviteter. Bombemændene i Madrid solgte falske cd'er og dvd'er for at finansiere deres aktiviteter.

Hvordan bekæmper EU de organiserede kriminelle bander? Svaret er: Sikkert dårligt, men vi ved det ikke, for vi får ikke noget at vide. Medlemsstaterne ved det heller ikke, for der er ingen standardiserede EU-statistikker, der registrerer og afslører den organiserede kriminalitets samlede omfang. Ingen har et klart overblik.

I EU er de indre grænser åbne. For forretningsmænd og rejsende er dette en kæmpe fordel. Det er det også for forbrydere. Men Europas retshåndhævende organer er alle nationale, deres medarbejdere kan ikke krydse grænser, og deres indsats er derfor begrænset.

EU har Europol. Det er vores center for efterretningskoordinering i Haag i Nederlandene. Dets medarbejdere har imidlertid ikke beføjelser til at foretage arrestation, og Europol har ikke beføjelser til at tvinge et nationalt organ til at handle. Det står uden leder efter flere måneders skænderier i Ministerrådet i 2004-2005. Europol er et EU-organ, men dets budget er mellemstatsligt, så EU's borgere har ingen kontrol og intet overblik over dets udgifter og midler.

Der er også Interpol i Lyon i Frankrig. Det er en politiklub, der udelukkende finansieres af bidrag fra politistyrker i hele verden. Det har heller ingen medarbejdere, der kan foretage arrestation. Forholdet mellem Europol og Interpol er ikke klart defineret, og der er overlapning. Hvert organ har aktiver, som ikke kan deles med det andet, fordi de nationale regeringer har regler, der hindrer samarbejde.

EU har et endnu større problem. Her er der direkte tale om "manglende tillid". Efter den 11. september opdagede amerikanerne, at CIA og FBI ikke samarbejdede, men opførte sig som rivaler, og det samme problem findes i Europa, bare i endnu større målestok.

I medlemsstaterne er der manglende tillid mellem de forskellige lokale politistyrker. Oplysninger er magt, og de, der har oplysninger, er tilbageholdende med at dele dem.

På tværs af EU's indre grænser er manglen på tillid meget større. Den smule grænseoverskridende politisamarbejde, der udføres, bygger på personlige kontakter. Der er ikke et EU-center, hvor man hurtigt kan finde numre og navne på kontaktpersoner i politiet i alle 25 medlemsstater. EU-direktivet om fælles efterforskningshold er endnu ikke trådt i kraft, fordi ikke alle medlemsstater har gennemført det i deres nationale lovgivning. Den europæiske arrestordre er endnu ikke blevet ratificeret af Italien.

De nationale ledere ved mest om problemet, fordi de styrer de nationale politistyrker, så hvorfor gør de så lidt for at bekæmpe organiseret international kriminalitet? Psykologisk er det, fordi de vil vinde nationale valg, ikke europæiske valg. De anvender politiressourcerne på at bekæmpe kriminalitet inden for statens eget område, selv om international kriminalitet fremmer lokal kriminalitet. De vinder ingen stemmer på at lade ressourcerne blive brugt til at bekæmpe international kriminalitet i andre lande, for offentligheden kender ikke omfanget af den organiserede internationale kriminalitet.

Europas vælgere har brug for at kende sandheden - om de organiserede forbryderbanders forbløffende omfang og sofistikerede metoder, og om EU-medlemsstaternes mislykkede forsøg på at enes om handling og beføjelser på EU-plan. Måske er det kun Europa-

Parlamentet, der kan lægge pres på, så det bliver muligt at opnå den nødvendige gennemsigtighed, afslutte skænderierne mellem landene og sørge for handling på EU-plan, før det er for sent.

Et grundlæggende spørgsmål. Skal politiet tjene regeringen eller beskytte offentligheden? Alle, der støtter det sidste synspunkt, bør presse på for at få større gennemsigtighed og demokratisk kontrol på EU-niveau.